

(21)B

I poveri

I poveri sono come tristi pagliacci:
sorridono ma vorrebbero piangere,
parlano ma vorrebbero star soli e zitti.

Come tristi pagliacci
guardano e aspettano senza far domande.

Sorrisi spenti,
parole infinite,
tanta tristezza
nella loro esistenza.

Come tristi pagliacci
continuano a sorridere.

Tē vabékëtë

Tē vabékëtë janë si paliaçetë
këshën ma kanë lotëtë ndë sire,
kushëlonjn, ma deshën tē hitën vëtë e sotu – sotu.
Si paliaçë,
vrenjn e pugjonjn.

Nëng këshën
fjale çë nëng sosën,
sa lote ndë gjellë t'atjrëvë.

Si paliaçë
adhe këshën.